

# ERZURUM ÖĞ-DER EĞİTİM ŞURASI RAPORU

4 Şubat 2023

(ÖĞ-DER) Şuurlu Öğretmenler Derneği olarak Erzurum'da 04 Şubat 2024 tarihinde Atatürk Üniversitesi mavi salonda yaptığımız üniversiteden akademisyen hocalarımız, okullardan seçkin idareci ve öğretmenlerimizin katıldığı "21.YY'da Kadim geleneklerimize uygun öğretmen yetiştirmenin Eğitime etkisi" konulu Yerel Eğitim Şurası nedeniyle hazırladığımız eğitim raporumuzdur.

Raporumuz Şuramıza katılan ve şuramız dolayısıyla öneri ve teklif gönderen 96 seçkin eğitimcinin görüşlerinden yola çıkılarak hazırlanmıştır.

Eğitimin sorunlarının çözümünde yoğun gayret eden, eğitimcileri dinleyen, çözüm üreten Milli Eğitim Bakanımıza ve ekibine teşekkür ederiz.

## EĞİTİMDE ACİL ÇÖZÜLMESİ GEREKENLER

Yönetici atama yönetmeliği liyakati ön planda tutan bir anlayışla acilen yayınlanmalıdır. Yönetici seçme sınavlarındaki sorular çok gereksiz yerlerden sorular soruluyor. İdarecinin yapacağı işe göre sorulacak konular yeniden düzenlenmelidir.

Sınavla İdareci olarak seçilen kişilere yazın hizmet içi eğitimle yapacağı işlerle ilgili bilgiler verilmelidir.

İdarecilere istifa etmeden iller arası tayin hakkı verilmelidir.

Proje okullarına öğretmen atamalarında süre 1 yıla indirilmeli ve alanından sınav yapılıp geçmişte olduğu gibi alanında başarılı öğretmenlerden seçim yapılmalıdır.

Erzurum'da şu an pek çok proje okulu vekil idarecilerle yönetilmektedir. Pek çok okul proje okullarında öğretmen bulamadığı için ücretli, görevlendirme ve ilk atama öğretmenlerle derslerini sürdürmektedir. Yönetici atama yönetmeliği biran önce yayınlanıp öğretmen ve idareciler tamamlanmalıdır.

Pansiyonu olan okullarda taşımanın tamamen sonlandırılıp tasarrufa gidilmesi gerekir. Birçok ilçede son model pansiyonlar boş dururken taşıma aynı ilçelerde ve okullarda devam etmektedir. Bunun önüne geçmek için İlçede yeteri kadar pansiyon boş kontenjanı varsa onlar dolmadan taşıma yaptırılmamalıdır.

Okul ihtiyaçları için istenen ödenekler zamanında gönderilmelidir. Okul yöneticileri tasarruf nedeniyle sorunlarla baş başa bırakılmamalıdır.

Din kültürü dersleri anaokulundan itibaren zorunlu ders olarak yaşa uygun hazırlanan müfredatlarla okutulmalıdır. 4. Sınıfta başlayan din eğitimi çok geç vakittir.

Liseye başlayıp hiçbir şekilde okumak istemeyen öğrenciler için 9 ve 10.sınıfta açık liseye çıraklığa veya Mesemlere geçme imkanı verilmelidir. Bu sınıflarda 30 günü tamamlayan öğrencinin örgün eğitimle ilişkisi kesilip yaygına gönderilmelidir. Bu tip öğrenciler okulda huzuru bozuyor hem de okumak istemeyen öğrencileri de engelliyor. Okulda motivasyonu öğretmenin moralini bozuyor.

12.sınıflarda devam mecburiyeti açıklaması okula devamı ciddi artırmıştır.

Ücretli öğretmenlik yerine vekil öğretmenliğe geçilmesi. Aylık sabit bir ücret verilmesi ve ücretlilere de nöbet görevi ve sınıf öğretmenliği görevi verilmesi.

Okulda telefon toplanması okul idarelerini zora sokuyor. Öğrenci okula akıllı telefonla gelmesi yasaklanmalıdır. Okul Pansiyonlarında telefonlar başarıyı düşürüyor. Öğrenci gece yarısına kadar telefon kullanıp yatmıyor. Uykusuz okula gidiyor okulda uyuyor.

Eğitimde öğrenciye ezber bilgi yükleniyor. Öğrencinin ilgi ve kabiliyetlerini ortaya çıkacak faaliyet ve uygulamalar yok. Ortaokuldan itibaren meslek eğitimi başlamalıdır. Öğrenci mesleğe uygunsa ortaokuldan itibaren okul veli işbirliği ile mesleki eğitime başlayabilmelidir.

Ders kitaplarında metinler çok fazla görseller az. Görseller çoğaltılmalıdır. Metinler azaltılmalıdır. İlgi çekici tasarımlar konulabilir. Bilgi ağırlıklı kitaplar telefona alışan gençlerin ilgisini çekmiyor.

Akran zorbalığı ve öğretmene şiddet konusunda acil caydırıcı tedbirler alınmalıdır.

İl ve ilçe merkezlerinde liselere ve pansiyonlara güvenlikçi, okullara memur, hizmetli verilmelidir.

Meslek liselerinde ders yükü fazla uygulama ve atölyeler artırılmalıdır. 9 ve 10.sınıflar 9 ve 10 saat ders sayısı çok fazla. Günlük ders sayısı 9.sınıftan itibaren azaltılıp atölyeler çoğaltılmalıdır. Çağa uygun olmayan geçmişte kalmış ihtiyaç duyulmayan meslek liseleri bölümleri kapatılmalıdır.

Ders öğretim programlarında ve kitaplarda bilgi yükleme yerine uygulama esaslı bir yaklaşım ele alınmalıdır. Müfredatlar hayata dönük olmalıdır. Kuru bilgi aktarımı olmamalıdır. Güncel ve pratik bilgiler konulmalıdır.

Kız okullarının sayısı artırılmalıdır. Kız okullarında öğretmen, hizmetli ve idareci olarak bayanların çalışması sağlanmalıdır.

İl Müdür Yardımcısı, Şube Müdürü ve ilçe müdürlerine de öğretmenlikten gelmişse uzmanlık hakkı verilmesi

Öğretmen ve hizmetlilere de 5 yılda bir aynı ilde rotasyon uygulaması başlatılması okullardaki durağanlığı azaltır ve çalışanın verimini artırır.

İlde norm fazlası olan öğretmenlerin kendilerinden alınacak tercihlerle ilçelerde gönderilerek ilçelerdeki öğretmen ihtiyacının giderilmesi.

Eğitimin sadece okuldan ibaret olmadığı gerçeğinden yola çıkarak tv programlarına, dizi ve filmlere çekidüzen verilmelidir. Okulda ahlaki değerler öğretilirken tv programları, diziler ahlaki değerleri yozlaştırıyor. Şiddeti artırıyor. Toplumda ahlak ve maneviyatı yok ediyor.

Öğrencilerin izlemesi için tarih, kültür ve değerlerimiz merkezli dizi, film ve kısa filimler artırılmalıdır.

## **EĞİTİM SİSTEMİ VE YENİ MÜFREDAT KADİM DEĞERLERİMİZDEN İLHAM ALMALIDIR.**

Osmanlıda Tanzimattan bugüne batıya endeksli, materyalist, pozitivist ve pragmatist anlayışla eğitim modelleri hazırlanmıştır. ABD, Alman, Fransız, Rus, Japon, Finlandiya vb ülke eğitim sistemleri kopyalanıp ülkemizde uygulanmış hiçbirisi ülkeyi ayağa kaldıracak bir eğitim modeli olmamıştır.

Şimdilerde ise Avrupa Birliği eğitimde ciddi söz sahibidir. Eğitim müfredatının hazırlandığı bugünlerde pergelin sabit ucunun kadim değerlerimize konulacağını ümit ediyoruz. Yeni eğitim müfredatıyla nasıl bir insan yetiştireceğiz konusu önce belirlenmelidir. Sınav merkezli ezberci anlayışla kurgulanan eğitim modelleri ülkemizi ayağa kaldırmıyor. 50 senedir bunu gördük görmeye devam ediyoruz.

Yeni müfredat çalışmaları pilot uygulamalardan sonra eksikleri tespit edilip geliştirilip uygulanmalıdır. Başka bakanın değiştireceği bir model olmak yerine bundan sonraki 100 yılda devam edecek bir model hazırlanmalıdır. Bu konuda uzman bir ekip öncülüğünde çalışma yapıldığına inanıyoruz ancak eğitimci STK ve üniversite camiasının da görüşleri dikkate alınmalıdır. Kamuoyu ile paylaşılmadan önce mutlaka geniş istişareler yapılmalıdır.

1400 yıllık eğitim geçmişi olan bugün ABD ve batının örnek aldığı arşivlerimizi didik didik arayıp örnek modeller geliştirdiği medrese eğitimi de ülkemizde incelenmelidir. Geçmişle bugün bağı iyi kurulmalıdır.

Gençlerimiz sınav ve test sistemi ile yarış atı gibi koşturuluyor. Bu konuda açık uçlu sorular doğru bir başlangıçtır. Liseye geçişte de okul puanı etkili olmalıdır. Öğretmenliğe geçişte de okul puanı etkili olmalıdır. Bu karar okulları daha fazla etkili hale getirir.

## ADANMIŞ ÖĞRETMEN YETİŞTİRİLMESİ ŞART

Yüzbinlerce genç öğretmen olabilmek için okuyor. Bunlar içinden her yıl binlerce öğretmen atanıyor. 1 milyon 230 bin öğretmen eğitim kurumlarında hizmet veriyor. 600 binden fazla öğretmen atanmayı bekliyor. Halen 200 binin üzerinde eğitim, fen edebiyat, ilahiyat, açık öğretim fakültelerinden mezun olmak için okuyan öğretmen adayları var. Her yıl 15 bin civarında öğretmen de emekli oluyor. Yani her yıl ortalama 40 bin öğretmenin atandığını varsayarsak bu havuzun eritilmesi için yaklaşık 15 yıla ihtiyacımız var. Tabii fakültelerin de bu süre içerisinde yeni mezun vermemesi gerekiyor.

Toplumsal ahlakın yerel, ulusal ve global ölçekte ifsada uğradığı günümüzde, ümmet ve millet bilincinin cemaat bilincine, vatanseverliğin partizanlığa, ilmin cehalete, ahlakın fırsatçılığa, liyakatin sadakate yenilmemesi için milli ve manevi değerlerimiz ekseninde, çağımızın gerektirdiği her türlü bilgi ve beceriyle donanmış nesiller yetiştirmek zorundayız. Bu nesiller ancak adanmış öğretmenler maharetiyle inşa edilebilecektir.

Son yıllarda okul binalarında ciddi iyileştirme yaşanıyor. Okullarda fırsat ve imkan eşitliği anlamında ciddi yatırımlar yapılıyor. Milli Eğitim Bakanlığımız eğitimde birçok önemli çalışmaya, projeye de öncülük ediyor.

Ancak öğretmen seçimi, yetiştirilmesi ve geliştirilmesi konusunda ciddi adımlar atılmasını bekliyoruz.

Türkiye’de öğretmenlik mesleğiyle ilgili yeterli bir ölçüt geliştirilmemesi öğretmenliğin kolay, herkesin yapabileceği bir iş olarak değerlendirilmesi sonucunu ortaya çıkarmıştır. Bu durum mesleğe ilişkin yeterli değer, tutum ve yetenekleri olmayanların da bu mesleğe yönelmesi ve niteliğin giderek aşağıya düşmesine neden olmuştur. Toplumda öğretmenlik mesleğinin saygınlığı giderek azalmaktadır. Oysa öğretmenlik mesleği, alanında derin uzmanlık gerektiren, öğretmenlik meslek bilgisi olan ve öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği tutum ve değerleri benimseyen adanmış kimselerce yerine getirilmesi gereken bir uğraştır.

### **21. YY Türkiye’de nasıl, ne şekilde, hangi vasıf ve donanımlara sahip öğretmen yetiştireceğiz konusunda belirsizlik var.**

Atanmış öğretmenler çok fazla ancak adanmış öğretmen sayısı çok az diye sürekli yakınıyoruz. Peki adanmış öğretmen yetiştiremeye dayalı bir eğitim anlayışı, metodu, programı, hocası vs var mı? Diye baktığımızda maalesef diyoruz.

Öğretmen gereksinimini gidermek amacıyla eğitim fakülteleri kurulmasına rağmen, planlama yapılmaksızın eğitim fakültesi dışında kalan çeşitli fakülte ve bölüm mezunlarına öğretmen adayı olma olanağı verilmesi ve bilen kişinin öğretmeyi de bileceği düşüncesiyle buralardan öğretmen yetiştirilmesi şeklinde bir uygulama yapılmaktadır. Bu durum aslında çok önemli bir iş gücü planlaması sorunu olarak görülmektedir.

Bu gün her ilde, bazı ilçelerde uzaktan, online, açık öğretimden dışardan, İlitam vs gibi okullardan 3-5 aylık formasyon eğitimleriyle öğretmen yetiştiriyoruz.

Öğretmen 200 senedir öğretici, ezberci bir anlayışla bilgi aktarmacılığı yapıyordu, pozitivist bir anlayışla eğitim veriliyor. Eğitim sisteminin aktörleri olarak öğretmen eğitimleri bir ideal, şuur ve kimlik vermekten çok uzak. Öğretmen yetiştiren fakülte sayısı çok fazla. İhtiyaç fazlası onlarca fakülte, bölüm mezunlar veriyor. Bu bölümlere gidenler atanmasak belki polis anlayışıyla okuyorlar.

Fakültelere çok sayıda öğrenci alınıyor. Fakülte 150 kişilik öğrenci istiyor lakin YÖK 800 kişilik kontenjan veriyor. Üniversite hocalarına kimse kalmayın herkesi geçirin diye baskı yapılıyor. Geçirmeyen hocalara ders verilmiyor.

Diğer yanda hiçbir hoca yüzü görmeden açık öğretim fakültelerinden mezun edilen kişilere formasyon verilip sende öğretmen olabilirsin deniliyor.

Edebiyat bölümünde edebiyat değil edebiyat tarihi anlatılıyor. Felsefe bölümünde felsefe tarihini öğretiyoruz, düşünmeyi, yorumlamayı, üretmeyi öğretmiyoruz. Bilgiyi aktarıyoruz. Bilgi üretmiyoruz. Öğretimimiz üretmekten, estetikten, terbiyeden, muhakemeden ve analitik düşünceden uzak.

Kişilerin olduğu kadar toplumların da geleceğini tayin eden, ona anlam katan ve kimliğini kazandıracak olan öğretmen adaylarının çok iyi seçilip çok iyi yetiştirilmesi icap ediyor.

## **ÖĞRETMEN ÜNİVERSİTESİ VEYA ÖĞRETMEN AKADEMİLERİ KURULMALIDIR**

Günümüzde eğitim gündemimizi “adanamamış” öğretmenlerden çok, maalesef “atanamamış öğretmenler” meşgul etmekte. Yüz binleri bulan sayıda öğretmen adayının atanmak için verdiği uğraş, neredeyse her gün kamuoyuna yansıyor.

Mezunlarına öğretmenlik hakkı veren birçok yükseköğretim kurumu var: Eğitim fakülteleri, fen ve edebiyat fakülteleri, açık öğretim fakülteleri ve ikinci üniversite uygulaması gibi kaynaklardan gelen ve öğretmen olma başvurusunda bulunan yüz binlerce mezunla karşı karşıyayız. Her geçen gün büyüyen geniş bir öğretmen aday havuzu oluştu ve bu havuzdan KPSS sınavında en yüksek puanı alanların atandığı, dışarıdan bakıldığında kaotik, içinde olanların travmatik bir deneyim yaşadığı bir süreç söz konusu. Haliyle, “bizim nasıl bir öğretmen yetiştirme düzenimiz var ki böyle bir durumla karşı karşıya kaldık” sorusunu düşünüyoruz.

## **ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE BAKIŞ**

Türkiye’de son yıllarda yaşanan büyük değişim ve gelişmeler sonucu vatandaşların öğretmenlik mesleğine bakış açısı, mesleği kolay iş kapısı olarak görme biçiminde bir algıya dönüşmektedir. Bu durum mesleğin saygınlığını zedelemekte ve her geçen gün öğretmenliğe olan güveni sarsmaktadır. Bazı dört yıllık bölümlere bir yıllık eğitimin ardından belge verilerek öğretmenlik yolunun açılması da önemli bir soruna dönüşmüştür.

Türkiye’de yeni başlayan bir öğretmenin memurlar içerisinde en düşük geliri olan sınıfta olması, okuldaki işçiden, hizmetliden az maaş alması ve toplumun öğretmenlik mesleğine sıradan, herkesin yapabileceği ve kolay bir meslek olarak bakmasına sebep olmaktadır. Alo Şikayet hatları, Cimerden öğretmenin isimsiz kişilerce sürekli olur olmaz şikayet edilmesi, öğretmene şikayet olaylarının sürekli basında gösterilmesi, birkaç münferit olayı esas alınıp basında öğretmenlik mesleğini hafife alan haberler öğretmenin itibarını azaltmaktadır. öğretmenlik mesleğinin basit, herkesçe yapılabilecek bir meslek olarak görülmesi yeterli puanı alan ancak mesleğe uygun olmayan kişilerin de bu mesleğe girmesine neden olmaktadır.

Yeni göreve başlayan öğretmenin maaşı geçmişte olduğu gibi asgari ücretin en az 3 katı olmalıdır. Bugün 2 katı ancak alıyor. Öğretmenler okul idarecilerinden ders ücretleri ile birlikte daha fazla ücret alıyor. Okul Müdürlerinin haftalık ders ücreti 40 saate, Müdür yardımcılarının 30 saate çıkarılmalıdır.

## **ÖĞRETMEN SEÇİLMESİ**

Üniversiteden mezun olduktan sonra mülakat yapıp sen öğretmen olamazsın demek hem zaman ve imkan kaybı hem de insan kaybıdır. Bundan dolayı mülakat mezun olduktan sonra değil üniversiteye girmeden önce olmalıdır.

Öğretmenliğe girişte çok yönlü değerlendirme sınavları yapılmasını gerektiğini söyleyebiliriz. Öğretmenlik alan bilgisine dayalı bir sınav uygulanması, öğretmen liselerinin yeniden açılması, üniversitelerdeki eğitimlerin ve öğretim üyelerinin niteliğinin artırılması, Fakültelerin öğretmen yetiştirme yöntem ve teknikleri değiştirilmeli, üniversitelerde uygulamaya dönük derslerinin sayısının ve niteliğinin artırılması gerektiği ve bunun da uygulama okulları açılarak yapılmalıdır.

Öğretmenlik çok yönlü yetenekli olmayı gerektiren bir meslek. Bu yüzden öğretmenliğe giriş sadece bilgiyi ölçen ve niceliksel anlamda sıralama yapan üniversite sınavıyla olmamalı. Bunun yerine niteliksel anlamda ölçme yapan çok boyutlu değerlendirmeler yapılmalıdır. Bu sınavlar, bazı yetenek testleri ve grupla ders anlatma vb. biçimde yapılmalıdır. Kendini iyi ifade edebilen, günün ve ortamın koşullarına ayak uydurabilen, okuyan, yorumlayabilen, öğrencinin dilinden anlayan, duygudaşlık yeteneği gelişmiş, teknolojiyi doğru yerde

doğru şekilde kullanabilen, yeniliklere açık olanlar seçilmelidir. Öğretmen olacak kişide koşulsuz insan(çocuk) sevgisi, saygı, öğrenme merakı, yeniliklere uyum sağlayabilme, üretkenlik, disiplin, sorumluluk gibi özellikler olmalıdır. Hiç kitap okumadan mezun olan öğretmen adayları fakültelerden mezun oluyor.

Öğretmenlik mesleğine ilk giriş geçmişte açılmış bugün yeni bir anlayışla açılması gereken öğretmen liselerinde eğitim-öğretim ile başlamalıdır. Öğretmen lisesine başlayan öğrenci ileride öğretmen olacağına farkında olmalıdır. Bu lise boyunca öğretmen adayı tüm alanlarda yeterli eğitim almalı ve kendini geliştirmelidir.

Giriş sistemi kesinlikle sınavla olmalı fakat sınavlar alan sınavının yanı sıra uygulamaya dayanmalıdır. Elbette kısa bir uygulama yeterli olmayacaktır. Bu süreç isteyen bir durumdur örneğin eğitim boyunca her yıl belirli aralıklarla uygulamalar yapıp buna göre puanlama yapılmalıdır. Dört yıl boyunca toplanan puanlar etkili olmalıdır.

Sürekli olarak kendini yenileme ve geliştirme isteği, teknolojik anlamda yaşanan değişme ve gelişmeleri izleyen, kişilik, tutum ve değerler yönünden mesleğe uygun, dini ve kültürel değerleri benimseyen kişiler öğretmen olmalıdır.

Öğretmenliğe başlamak için yüksek lisans yapmış olmak veya Öğretmen Akademisini tamamlamak koşulu getirilebilir. Bir başka seçenek olarak öğretmenliğin ilk on yılında yüksek lisans yapma, sonraki yıllarda belirlenen hizmet içi seminerleri alma koşulu getirilmelidir. 5 yılda bir alan sınavları yapılabilir. Alanında kitaplar okuma şartı getirilebilir. Farklı yöntemlerle öğretmenler sürekli kendini yenilemelidir.

Yine çok dikkat çeken bir husus da şudur: öğretmenliğin herhangi bir branşından mezun olmuş öğretmen adayları, atanamadıkları kendi branşlarından vazgeçerek, atanma olasılığı daha yüksek olan ikinci bir öğretmenlik branşını okumaya yöneliyorlar. Çocuk gelişimi, okul öncesi öğretmenliği, özel eğitim öğretmenliği gibi branşlar, atanma olasılığı daha yüksek olduğu için tercih edilen branşlar konumundadır. Atanmak için fazladan okunan bir fakülte daha; fazladan geçen en az bir dört yıl daha.

Bu tablo nelere yol açıyor? Birbirini tetikleyen birçok olumsuz sonuç... Durum tam olarak şudur: "Gençliğimizi yıpratıyoruz." Öğretmen adaylarının büyük çoğunluğunun, mesleğe yorgun ve yıpranmış başladığını görüyoruz.

Bu süreçlerden geçmiş bir öğretmenden ne kadar adanmışlık bekleyebiliriz?

## Öğretmen Yetiştirilmesi

Türkiye'de öğretmenlik eğitiminin kuramsal bilgi boyutunda kaldığı görülmektedir. Bu da öğretmen adaylarının yeterince uygulama ve deneyim yaşamadan mesleğe başlamasına neden olmaktadır. Öğretmenlere verilen lisans eğitimlerinin kuramsal boyutta kalması yine öğretmenlerin meslek öncesi yeterli uygulama alanı ve olanağı bulamamaları, mesleğe yeni başlayan öğretmenlerin bir süre bocalamasına neden olmaktadır. Türkiye'de öğretmen eğitimi programlarında her üniversitenin eğitim fakültelerinin farklı yaklaşımlar geliştirmesi önemli bir sorundur. Bu nedenle eğitim öğretim hizmetlerinde de nitelik değişebilmektedir.

Nitelikli ve adanmış öğretmen yetiştirmek, eğitimimizin en öncelikli konularından biri olmalıdır. Asıl soru sanırım şu: Nitelikli ve adanmış öğretmen nasıl yetiştirilir; ya da mükemmel öğretmeni yetiştirme düzeni diye bir şey var mıdır, yapılabilir mi? Biz, bir genci öğretmen olarak yetiştirmeye üniversite düzeyinde başlıyoruz. Oysa eğitim temelden başlar. Nitelikli öğretmen yetiştirmek için teknik birtakım tedbirler elbette alınabilir. Zor olan adanmış öğretmen yetiştirmektir.

Nitelikli, adanmış öğretmen yetiştirmek için öğretmen yetiştirme ve atama usullerinin milli-manevî duyarlılıkla ve yeniden tanzim edilmesi gereklidir.

Eski Muallim Mektebi gibi Öğretmen yetiştirecek üniversiteler veya öğretmen akademileri kurulmalıdır. Harp okullarına, polis akademisine öğrenci alır gibi Bu üniversiteye, akademiye mülakattan sonra öğretmen adayı

öğrenciler kabul edilmelidir. Yazılı sınav, sözlü sınav, mülakat, sosyal ve psikolojik gözlemler, uygulanacak özel testler öğretmenlik yapabileceğine kanaat getirilen gençler Öğretmen Üniversitelerine veya akademilere kabul edilmelidir. Öğretmen akademilerine veya üniversitelerine alanında uzman kaliteli ve şuurlu adanmış hocalar seçilmeli. Eğitimi ciddi hazırlanıp işleri ciddiyetle yürütülmelidir.

Üniversitedeki eğitimin öğretmenlik uygulaması yönünden yeterli olmadığını görmekteyiz. Öğretmenlik eğitimiyle ilgili adayların eğitim sürecinde alanıyla alakalı yeteri kadar eğitim ve uygulama olmadığını, KPSS sürecinde teorik bilgilerle donatıldığını, ancak uygulamada formasyon konusunda yeni atanan öğretmenlerin çok eksik bırakıldığını söyleyebiliriz.

Öğretmenlik eğitimi veren üniversitenin öğretmenlik uygulama okulu olmalı ve birinci sınıftan başlanarak öğretmen adayları, öğretmenlik uygulamaları derslerinde deneyim kazanmalıdır. Öğretmen adayları eğitim süresince bu okullarda uygulama öğretmeni rehberliğinde çalışmalıdır.

En önemli Fakültelerde de sorun ezberci, tek yönlü eğitim anlayışı. İyi ezberleyenlerin ve test çözenlerin kazandığı ve aynı yöntemle bitirdiği fakültelerinde farklı düşünmeyi geliştirecek projeler, bir sorunu nasıl çözebilirsiniz şeklinde problem çözme yeteneğini geliştirecek sınav sistemi, bilgisini arttırması için araştırmaya yöneltecek makale yazdırma ödevleri olmadığı sürece, öğretmen adayları ne görüyorsa onu yapıyor böylece düz bir anlatım yeterli görülüyor.

Üniversite ile okul arasında gerekli eş güdümün sağlanmaması ve üniversiteden mezun olan öğretmenlere yeterli derecede dönüt yapılmaması bir diğer önemli sorunu oluşturmaktadır. Çünkü alınan eğitimin verimli olup olmadığı geri bildirimlerle desteklemekte bu da sistemin kendini sıkıntılı noktalarda yenileyememesi olarak ortaya çıkmaktadır. Ayrıca yanlış eğitim politikaları sonucu öğretmenlik mezunlarında yaşanan artış ve atama bekleyen öğretmenler önemli bir soruna dönüşmüştür.

Formasyon eğitimleri de maalesef teorikte kalmaktadır. Formasyon eğitimlerinde mesleğe yönelik örnek uygulamalara daha fazla yer verilmelidir. Öğretmen adayları mesleğe başladıklarında en çok sınıf yönetimi ve mesleki deneyim anlamında sıkıntılar yaşadığı sık görülmektedir.

Öğretmenler mesleğe başladıklarında yönetimle ilgili işler ve kendilerini ilgilendiren veya bağlayan yasal düzenlemeleri yeterince bilmedikleri veya kültürel farklılıklardan dolayı uyum sağlamakta başlangıçta zorlandıklarını görmekteyiz.

Bu konuda adaylık eğitimleri daha ciddi uygulanabilir hale getirilmelidir. Adaylık eğitimleri yaz aylarında okul başlamadan verilmelidir.

Üniversitede okurken okullara gönderilerek yapılan okullarda Staj eğitimi çok faydalı olmamaktadır. Üniversitelerle okullar arasında sağlıklı bir iletişim olmamaktadır. Bu konu yeniden değerlendirilmelidir. Bu konuda üniversitelerin ve okulların bazı uygulamadaki eksiklikleri, stajın atamaya etkisinin olmaması stajı verimli olmaktan çıkarmaktadır. Eğitim Fakülteleri ile okullar arasındaki ilişki Tıp Fakülteleri ile hastane arasındaki gibi olmalıdır.

Öğretmen Üniversitelerinde bölümlerde öğrencilere tüm sosyal bilimler en ciddi şekilde verilmelidir, Müslüman milletimizin inanç sistemi içerisinde, tevhid anlayışıyla Mantık, dil, Adab-ı Muaşeret, Temel Dini Bilgiler, psikoloji, felsefe, sosyoloji, psikoloji, eğitim teknolojileri, edebiyat, tarih, coğrafya, temel branş dersleri olmalıdır.

Öğretmenlik bölümlerinin tamamında iyi bir dil eğitimi ve tarih şuuru için iyi bir tarih eğitimi verilmelidir. Öğretmen tarihteki zenginliklerimizden haberdar edilmelidir.

Her öğretmen disiplinler arasına vakıf olmalı. Üniversite 3 ve 4. Sınıfta ise branş dersleri ağırlıkta olmalıdır. Ancak eğitimin ilk yıllarında Coğrafya, Hukuk, Matematik, Fizik, Biyoloji, Edebiyat, Tarih gibi entelektüel birikime sahip olması için ortak derslerde okutulmalıdır.

İçerisinde milletimizin kimliğinin, ruh dünyasının, hayat anlayışının olduğu "Öğretmenin El Kitabı" yayımlanmalı ve her öğretmen yanında taşınmalıdır.

Öğretmen Üniversitelerini bitiren öğretmen adayları yeniden bir mülakata ve sınava tabi tutulmalıdır. Mülakat heyeti uzman kişilerden olmalıdır.

## Hizmet İçi Eğitimler

Bakanlık öncülüğünde Türkiye’de, öğretmenlerin meslekî açıdan gelişimlerini sağlamak maksadıyla düzenlenen hizmet içi eğitim çalışmalarının çok yetersiz olduğu, sınırlı sayıda öğretmenin bu eğitimlere katıldığı ve bu eğitimlerin çoğunlukla sadece bilgi aktarımı biçiminde yapıldığı bilinmektedir.

Hizmet içi ve diğer eğitimlerde genelde alışılmış, eski öğretim yolları ön plana çıkmaktadır. Bunun sonucunda bu eğitimlerde konular değişse bile yöntem hep aynı kaldığı için öğretmenlerde istenilen bilgi ve beceriler gelişmemektedir.

Hizmet içi eğitim seminerleri ihtiyaçlar belirlenip seminer dönemlerinde ilçelerde veya il merkezlerinde yüz yüze verilmelidir. Uzaktan hizmet içi videolar verimli olmuyor.

Hizmet İçi semineri dostlar alışverişte görsün tatil yapalım anlayışıyla yapılmamalıdır. Verilecek eğitimlerin iş birlikçi öğretim ve istasyon yöntemleri kullanılarak verilmesi gerekir. Katılımcı sayılarının verilecek çalışmaya uygun belirlenmesi de önemlidir. Seminerler çok uzun tutulmamalı, katılımcıları sıkmayacak ve ilgilerini her zaman canlı tutacak biçimde düzenlenmesi gerekmektedir.

Okul seminer çalışmaları daha çok dönem başı veya dönem sonu boş zaman olarak görülüyor.

Hizmet içi eğitimler yıllık 100 olarak saat zorunlu tutulmalı ancak kurs seçimi öğretmene bırakılmalıdır. Bu eğitimler eğitim-öğretime ara verilen dönemlerde yapılmalıdır. Öğretmenlere bu çalışmalara farklı il veya ortamlarda girme olanağı sağlanmalıdır. Ayrıca bu eğitimlerden alınan başarı belgeleri, öğretmenlerin mesleki ilerlemelerinde etkili olmalı hatta aylıklarına artış olarak yansıtılmalıdır.

Gönüllülük temel alınmalı ve istekli kişilere öncelik tanınmalıdır. Seminerlerden alınan başarı ve katılım belgeleri sadece Mebbisteki sayfayı doldurmaya yaramamalı. Somut anlamda da bu alınan belgelerin maaş veya ödenek ayrıca uzmanlı, başöğretmenlik, yükselme durumlarında etkili olması gerekir.

İçerisinde milletimizin kimliğinin, ruh dünyasının, hayat anlayışının olduğu “Öğretmenin El Kitabı” yayımlanmalı ve her öğretmen yanında taşınmalıdır.